

Αιθέων (Έστειλα). Βουγό ρής Μαγνούλιδας (εύχαριστο διά τὸ ξεσάλωμα). Κυπριακόν Αστέρα (μόνον διὰ τὴν Σελ.). Συνέγαστας δέχεται μαζί δηγήματα ἀπὸ συνδρομητάς ἄλλος αὐτὸς ποὺ μοῦ ἔστειλες εἰνε πολὺ ἐπενές) Παπάνι (Έστειλα, εύχαριστος πολύ, γράφει μου). Φιλότοβος τοῦ Βοσπόρου (ναὶ, εἰποτεῖς νὰ μοῦ στέλλῃς Αὐτόνομον "Ηλείου" (έπιστε κάλυμμα ἔστειλα) Γλυκὸν "Ονειρού, Νοσταλγίαν, κελ. κτλ. Εἰς δύσας ἐπιστολές ἐλαβα μετά τὴν 14ην Ιανουαρίου, θάνατησιν εἰς τὸ προσεγές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμός Λόνεσων Δεκεμβρίου — Μαρτίου Αι λίνεις δεκάτη μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου.

77. Λεξίγραφος

Κάτι γιλύν, γλωσσάτορ,
Θελησα νὰ ρωτήσω
Τὲ κάνει και μοῦ ἀπίγνητος:
Τῆς Μεσογέου μιὰ νῆσο!
Ἐστάλη υπὸ τοῦ Βούλγαροφυγού Εὐζώνου

78. Σεντλαβρόγραφος

Δύο σύμφωνα, ἔν φωνήν
Μαζί-μαζί τὰ βάζω
Καὶ ταλαινα μητέσα
Ἀρχαίαν παρουσιάν.
Ἐστάλη υπὸ τῆς Πανελλήνιου Ἐνότητος

79. Στοιχειόγραφος

Ναὶ μὲν κατώθισταις νὰ μείνῃ στὴ ζωὴ
Καὶ σκέπαλος ὁ ἀρχαῖος στρατηγός
Μα καθε γνῶστις ἔραστος πολεμικός
Καὶ ετροφόλος κατήγνητος ἀστός.
Ἐστάλη υπὸ τοῦ Μαγνησίου Ρόδου

80. Στοιχειοτονόγραφος

Πόλις είμαις ἵταλική.
"Ἄν μ' ἀλλάξῃς τὸ περάλι;
Καὶ τὸν τόνον κατεβάσταις
Ἀπρόσπιτος θὰ προσάληπῃ
Πόλις μακεδονική.
Ἐστάλη υπὸ τοῦ Γέρου τοῦ Μωρᾶ

81. Έξάπλευσον

— = Σύνδεσμος.
* * * * = Πρόσωπον τῆς Η. Διαθήκης.
* * * * = Ποταμὸς τῆς Εύρωπης.
* * * * = Φυτόν.
* * * * = "Εντομον.
Καὶ καθέων ἀναγνώσκονται τὰ ίδια.
Ἐστάλη υπὸ τοῦ Μέλλοντος Ἐφενέτου

82.—85. Κενούμενα

καὶ ἀντεστραμμένα δύναματα ζώων.
1.—"Οπως ὁ νόμος, καὶ ὁ ὄρος ιερός.
2.—Εἴ τὸ θέμα ἔσται λάθη πολλά.
3.—Εἴδαι τὰ γαλλικά ἀεροπλάνα.
4.—Ἄντος ὁ κόπινδρος τὸ διάμετρον ἔχει;

86. Μαγικὸν εἰκόνων ἀνένθινος

— Κώστα, Δουλώνια, Νίκο! ἔλατε λοιπὸν καὶ
ἡ γάτα σᾶς ἔφαγε ἐν ἀπ' αὐτά. Θὰ σᾶς τὰ φάγη
ὅλα.
— Μὰ τὶ μᾶς ἔφαγε;
— Δὲν σᾶς τὸ ειπα;
— Εστάλη υπὸ Πόλης Χατζηκωνος: αντίγου

87. Ακροστικής ἐξ ἀντιθέτων

Νὰ εὔρεσιν ἀντίθετα τῶν κάτων λέξεων τοιαῦτα, ώστε ταργάκια των υπότελοιν τὸ θύμονα ἐνόδους Βασιλέως:

88. Ελληνούμφωνον

η - ε - εε - ο - εο - εου - αι - εε
Ἐστάλη υπὸ τοῦ Κερκυραϊκοῦ Διαβόλου

89. Γρήφος

Μ γε μα + α Διλης
γε γη μα + α Διλης
Ἐστάλη υπὸ τῆς Προγνωστικῆς τῶν Δολλαρῶν

Τύποις Ἀργῆς Αθηνῶν ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Αγ. Θεοδόρου. — 2590

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ασκήσεων τῶν φύλλων 41, 42.

434. Μισθός (μᾶς, οώς).—435. "Γόρα - δορά.—436. Οδεράνος οὐρά.

437. ΒΕΡΟΑΙΝΟΝ 438. Πᾶν μέτρον

ΣΑΛΑΜΑΙΟΣ διατοπον. (Ἡ ἀν-

ΣΟΣ γνωστος ἐξειδῶν κα-

κάτω καὶ ἐκ τῶν ἄνω

ἐναλλάξ.)—439. "Ο-

στις - πέσσος (Ιον - ὄν) - ε + (Πάρις - πα -)

οις = ΟΣΙΡΙΣ.—440. ΚΙΜΩΝ (Κερκυρα, Κινα-

δρος. Νέρων, μῆλον).—441. Φοδος τὸ γῆρας,

οὐ γάρ ἔρχεται μόνον.—442. "Η Ἑλλάς πρώ-

ρωται τὰ ζήση. (Ἡ ἐλάστρο - δρη - στενά ζ-

εις η).

443. Δεῖρον (Δήρο, Ιον).—444. Βελισά-

Μέλισσα.—445. Είρος (ξι, φωνή).

446. ΕΥΤΕΡΠΗ 447. ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ

ΥΠΑΤΙΑ (ἱστις, ούσ. σιτος, Τύ-

ΤΑΦΟΣ νις, ναός, Αἴτνα.)—

448. ΔΑΙΔΑΛΟΣ-ΝΟΥ-

ΡΙΣ ΝΕΧΗΣ (ΔαΝάος, "Α-

ρούσον, Ιούδας, Δα-

Νία, Αμελής, Δάχ-

σις, ΟυΗλάτης, Σέ-

ωστρις).—449. "Ο ἐν σπέσῃ ἀνθρωπος,

τοῦτο καὶ θερσεῖ.—450. "Εἶτις δεντέρα φύσις

(ἔτις δε - φτερά - φ' εἰς εῖς).

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οι ἔχοντες ἐλληνικὴ τὸν τόμον τοῦ 1914 ἔνεκεν ἀπωλεῖας ή καταστροφῆς φύλλων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ τὸν ταχύτερον τὰ φύλλα τοῦ τόμου τοῦ 1914, ἀποστέλλοντες μαζὶ καὶ τὸ τόπον τοῦς λειποντος (πρὸς 20 λεπτὰ τὸ φύλλον). Διότι μετὰ τὸν καταστροφὴν τὸν τόμον τοῦ 1914, δῆλα χωριστὰ φύλλα διαφέρουν, καὶ πιθανὸν διαφέρουν τὰ πάντα.

ΓΥΘΕΙΟΥ: Χ. Δ. Περιδιάρης.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Π. Α. Ευρευδομάκης, Χ. Λια-

πάντης.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΣ: Λουκᾶς Μ. Κονταζῆς, Αίτεστη.

ΜΕΝΙΔΗΣ: Λουκᾶς Μ. Κονταζῆς, Αίτεστη.

ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ: Χατζηκώνης Αντώνιος.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Καραϊόλης Περιθώριος.

ΑΙΓΑΙΝΗΣ: Λαφανίδης Βαπτίσης.

ΜΕΣΣΗΣΟΛΟΓΙΟΥ: Δ. Δ. Παλιούρας, Λε. Δ.

Βασιόνας, Ν. Α. Λουκιόπουλος.

ΜΕΣΣΗΝΗΣ Ν. Ι. Αποστολόπουλος.

ΠΑΤΡΩΝ: Πατρίνια Ναυπότονο, Μαντίνια Η.

Παπαγιαννοπότονο, Αγρυπνία Σούσια Γλαύ-

κος Δ. Πατρές, Μίμης Αναστατόπουλος, Μικός Εύστατος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κυρ. Γ. Χρυσοχόΐδης, Π. Ν.

Φοίρας.

ΠΥΡΓΟΥ: Το. Παπαθεοδώρου.

ΣΥΡΟΥ: Ν. Ι. Βάτης.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Γ. Ν. Μπατζάλας.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: "Ελευθερούσα" Ηπε. Ιος, Κ.

Δ. Παπαλεόπουλος.

ΥΔΑΣ: Π. Ι. Παντελήκης.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κική Α. Ενδιερατιάδην. "Αννα

Π. Βεζέη.

ΧΙΟΥ: Εδάγγ. Δ. Σεραφείη.

Λαρυγγικῶν, Ψτικῶν καὶ Ρινο-

φαρυγγικῶν νοσῶν εἰδικὸς ιατρός.

Μ. Π. ΠΑΠΑΔΩΠΟΥΛΟΣ

ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη,
δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του ἀπὸ 10—

12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Πλατεῖα Όμοροιας καὶ δόδος Δάφνου 8-1

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς *Δια-*
γράσεως τοῦ 1914,

κόκκινα μὲ χρυσᾶ γράμματα, δι' ὅ-

σους θέλουν νὰ χρυσούσουν τὰ φυλ-

λάδια των εἰς τόμον, εἰνε ἥδη

ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλούνται εἰς τὸ

Γραφείον μας. Στέλλονται δὲ ταχυ-

δρομικῶς πρὸς τοὺς τόπους τοῦς

τόπους τοῦς τόπους τοῦς τόπου

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ ΑΣΤΙΚΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΙ ΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Η ζωή τού πλοίου, διαταραχθείσα πρός στιγμήν, άναλοπλάσει τήν συνήθη της γαλήνης. Η θάλασσα ἀπέδωσε τήν λειαν της.

Οταν ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, τὸν ὅποιον οἱ βοηθοὶ τοῦ ιατροῦ ἔτριβαν δυνατά, συνῆλθεν ἀπὸ τὴν λιποθυμίαν, τὸ πρῶτον πρᾶγμα ποῦ εἴλκυτε τὸ διστακτίκην ἀκέμηνον του, ἵνα τὸ ἀγρόπλοι, τὸ ὅποιον κατεφίλει ἡ μητέρα του. Καὶ ἀσθενὲς μειδίαμα ἐπλανήθη εἰς τὰ πελιδινά του στήθη.

Τὸ παιδί ἐσώθη, τὸ ἔσωσεν αὐτός.. Ἀλλὰ τὴν ίδιαν στιγμὴν ἥσθιαν γὰ τοῦ σείουν τὸ χέρι μὲ συγκινησίαν καὶ τὸ ἀκέμηνον τοῦ ἀντίκρυσε τὸ ἀκέμηνον ἑνὸς ἀθρώπου, τὸ ὅποιον ἔξερφαζεν ἄπειρον εὔγνωμοσύνην.

Θὰ είνε ὁ πατέρας; ἐσυλλογίσθη. Καὶ πάλιν διέστειλε τὰ χεῖλη του μειδίαμα. Ηθέλησε γὰ ὄμιληση διὰ νὰ

του ἐντειλᾶς καλὰ καὶ θέλει γὰ τὸν ὄδηγήσουν εἰς τὴν καρπίγων του διὰ γὰ ἀλλαζῆ.

Εἰς τὸ δεξί του χέρι κρατεῖ ἕνα χαρτούμισμα, ἕνα χιλιόφραγμον, καὶ τὸ πρῶτόν του κίνημα είναι νὰ ζητήσῃ διὰ τοῦ ἀλέματος ἑκείνου ποῦ τοῦ τὸ ἔδωσε, διὰ γὰ τοῦ τὸ ἀπιστρέψῃ. Ἀλλ' ἔξαφνα ἔνθυμειται κατεῖ ἀλλο, πολὺ σπουδαιότερον.

Τὴν κασσετίναν!

Χάνει βιαστικὰ τὸ χαρτούμισμα εἰς τὴν τοστηρη του καὶ ἔξερχεται ἀπὸ τὴν αἰθουσαὶ ζωηρός, σχεδὸν τρέχει, ὑπὸ τὰ ἔκπληκτα ὄμματα τῶν θοηθῶν.

Τὸ πλήθος, ποῦ τὸν παραφύλαστει ἀπέξω, τὸν ὑποδέχεται μ' ἐπευφημίας, τὸ χειροκροτεῖ, συνωστίζεται ἐμπρός του, θέλει γὰ τὸν ἀπαγάγγη ἐν θριάμβῳ. Ἀλλ' ὁ Μωρίς ἐν μόνοι συλλογίζεται γὰ τὸν ἀπονεύρη τὴν κασσετίναν.

Ἐνθυμεῖται τὸ μέρος, διόπου τὴν εἰχεν ἀφίση, σχεδὸν ἀπέναντι τῆς κλίμακος, εἰς τὸν πάγκον τῆς κουπαστῆς, μαζὶ μὲ τὸ σακκάκι του.

Θέλει γὰ τρέξῃ, ἀλλὰ τὸ πλήθος.

Τὸ «Λονδίνον» ἔφθασε, πλευρίζει τῷρα εἰς τὴν προκυμαῖσιν καὶ οἱ ἐπιβάτες ἔτομάζονται γὰ τὸν ἀποθέσισθούν.

Ο Μωρίς, μὴ ἔχων τί ἄλλο γὰ κάμηστει πλησιον τῆς γεφύρας, ποῦ ἐνώνει τὸ πλοίον μὲ τὴν ἤηράν καὶ ἐπιβλέπει τοὺς ἀποβιβασμένους.

Βύτυχώς οἱ ἐπιβάται εἰναι ὄλγοι. Τοὺς ἔξετασί εἰναι ἔνατεν μὲ προσοχῆν, περιμένων ὑπὸ τῆς στιγμὴν εἰς στιγμὴν γὰ τὸν ἀλέματος αὐτῶν καὶ τὸν ἀλέπτην του.

Ἀλλ' ἡ παρέλασις τελειώνει καὶ ὁ ἀλέπτης δὲν φάνεται πουθενά!

Ἐξαφνα ἔνα χέρι στηρίζεται εἰς τὸν πλησιον τοῦ Μωρίς καὶ μιὰ ἡρεμός φωνῇ τὸν ἔρωτα: —Δὲν θὰ ἔγης, φίλε μου;

Εἶναι ὁ πλοίαρχος εἰς τὸ σχεδὸν ἔργο πατάστωρα.

Θὰ έγω ἔσθαι, ἀποκρίνεται ὁ Μωρίς, ἀλλὰ ξέρετε, καὶ πλοίαρχος, προσέχω τὴ γέφυρα, γιὰ γὰ τὰ τσακώσω τὸν ἀλέπτη τῆς κασσετίνας μου. Καὶ ἐπειδὴ τὸν γνωρίζω...

—Ἀλήθεια; ὑποπτεύεσθε ὀρισμένον πρόσωπον; Ἀλλὰ θὰ τὸν εἰδατε τότε γὰ περνᾶ...

ἄρπαξε δὲν ἀκούουν τίποτε, τὰ σιγάρα κατέσχουται καὶ ὁ παραβάτης ἀναρρικεῖται γὰ τὸ πρόστιμον. Εν τῷ μεταξὺ ὁ Μωρίς ἐπιστρέφει τοὺς ταξιδιώτας ὁ κλέπτης του δὲν εἶναι οὐτ' ἔκει!

Ἐξαφνα νέα φιλονεκία. Ενας Αγγλός μὲ κόκκινες φαλορίτες, φωνάζει, διαμαρτύρεται, ὑβρίζει, σπρώχει τοὺς ὑπαλλήλους, κάνει σὸν δαιμονισμένος. Ουιλετίς ἀπταίστως τάργαλικά. Μίσον στιγμὴν ὄμως, κάνων τὴν ὑπομονὴν καὶ συγχρόνως τὴν φρόνησιν, τοὺς φωνάζει γαλλιστή.

—Μή τὴν ἀνοίξετε! μή! Ο Μωρίς Ζιλλάρ πληριέζει νὰ ιδοῖ τὶ συμβαίνει. Ἀλλ' ἡ ἔκπληξης τὸν καρφώνει εἰς τὴν θέσιν του. Η κασσετίνα εἰναι στὰ χέρια ἐνὸς τελωνοφύλακος, ὁ ὅποιος κινατάσθλει ἀπεγγωμένας προσπαθείας γὰ τὴν ἀγορά.

Πεθαμένος ὑπὸ τὴν κούρασιν, ἀλλὰ νικητής, θριαμβευτής, εύδατιμων! Σφίγγει ἐπάνω εἰς τὸ στήθος του ἓνα πρᾶγμα ὃχι μεγαλείτερον ὑπὸ κυτίου πούρων.

—Ο Μωρίς συνέρχεται. Ταχὺς ὡς ἀστραπή, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ τὰς συνεπειας τοῦ κινήματος του, ὄμρα καὶ (Επειδὴ συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ

Μικρὸς μυρμῆγκος, τόσο δὰ μικρούτσικο, Ρεβίθι μεγαλούτσικο

Νὰ σύρῃ δὲν μποροῦσε μὲ τὸ σόμα του,

Μὲ πόδια καὶ μὲ σῶμα του.

Δὲν τὸ μποροῦσε μὲ δὲν ἀπελπίσηκε: Σὲ πέτρα σύλλογίστηκε

Ψηλῇ νάνεβῃ μὲ τοι τὰ ματάκια του Δυὸς βλέπουν ἀδελφάκια του.

Τρεχάτο πατεβαίνει, σὸν πετούμενο,

Κι' αὐτὰ τοὺς λέει χαρούμενο: «Ἐλάτε χρόι χρόι νὰ μού δώσετε...»

Καὶ βαρύ μαζί μου νὰ σηκώσετε...»

Τὸ σπόρο, καὶ ἡ καρδίτσα τους, Γεμάτη ἀγάπη, τόσο εὐχαριστήθηκε,

Ποῦ κιὰ ποτὲς κανεὶς τους δὲ χωρίστηκε. Σπέτσες, 1915.

(Κατὰ τὸν Αίσωπο) ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΠΑΛΙΤΗΣ

ἐκφράση τῆς χαράν του, ἀλλ' ἡτο πολὺ ἀδύνατος ἀκόμη καὶ ὁ ιατρὸς διὰ γεύματος τῷ ἐπέβαλε στήρην.

Ἐν τούτοις μία φωνὴ θερμή, παλαιόνη, φθάνει εἰς τὴν ἀκόμην του. Εἶναι ὁ πατέρας τοῦ μικροῦ, δὲ ποτὸς ἑννοεῖ καὶ καλὰ γὰ τῷ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του.

—Ποτὲ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω, λέγει θλίβων τὸ χέρι του Μωρίς. Σᾶς ὅφειλα κάτι περιστέρεον ἀπὸ τὴν ζωήν μου. Εδείχθητε ἥρωας! Πώς γὰ σᾶς εὐχαριστήσω, πῶς γὰ σᾶς δεῖξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου;

—Ποτὲ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω, λέγει θλίβων τὸ χέρι του Μωρίς. Σᾶς ὅφειλα κάτι περιστέρεον ἀπὸ τὴν ζωήν μου. Εδείχθητε ἥρωας! Πώς γὰ σᾶς εὐχαριστήσω, πῶς γὰ σᾶς δεῖξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου;

—Ποτὲ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω, λέγει θλίβων τὸ χέρι του Μωρίς. Σᾶς ὅφειλα κάτι περιστέρεον ἀπὸ τὴν ζωήν μου. Εδείχθητε ἥρωας! Πώς γὰ σᾶς εὐχαριστήσω, πῶς γὰ σᾶς δεῖξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου;

—Ποτὲ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω, λέγει θλίβων τὸ χέρι του Μωρίς. Σᾶς ὅφειλα κάτι περιστέρεον ἀπὸ τὴν ζωήν μου. Εδείχθητε ἥρωας! Πώς γὰ σᾶς εὐχαριστήσω, πῶς γὰ σᾶς δεῖξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου;

—Ποτὲ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω, λέγει θλίβων τὸ χέρι του Μωρίς. Σᾶς ὅφειλα κάτι περιστέρεον ἀπὸ τὴν ζωήν μου. Εδείχθητε ἥρωας! Πώς γὰ σᾶς εὐχαριστήσω, πῶς γὰ σᾶς δεῖξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου;

—Ποτὲ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω, λέγει θλίβων τὸ χέρι του Μωρίς. Σᾶς ὅφειλα κάτι περιστέρεον ἀπὸ τὴν ζωήν μου. Εδείχθητε ἥρωας! Πώς γὰ σᾶς εὐχαριστήσω, πῶς γὰ σᾶς δεῖξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου;

—Ποτὲ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω, λέγει θλίβων τὸ χέρι του Μωρίς. Σᾶς ὅφειλα κάτι περιστέρεον ἀπὸ τὴν ζωήν μου. Εδείχθητε ἥρωας! Πώς γὰ σᾶς εὐχαριστήσω, πῶς γὰ σᾶς δεῖξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου;

—Οχι, ἀκόμη!

—Πώς; εἰναι λοιπὸν κανένας ἀνθρώπος τοῦ πλοίου; γαύτης; ὑπάλληλος; ...

—Ω, οχι, καὶ πλοίαρχος! είναι ἐπιάτης, ἔνας λωποδύτης ποῦ τὸν κωνηργῶ ἀπὸ τὴν Ρουένη!

—Τοσ, παιδί μου, τρέξε, γιατὶ ὅλοι οἱ ἐπιβάται, βγῆκαν. Αὐτοὶ ποὺ έλέπουν τὸν ἀκόμην ἐδῶ μέσα, εἰναι ὅλοι τοῦ πληρώματος.

—Ἀλήθεια; ψιθυρίζει πλατάπη ποὺς ὁ Μωρίς.

—Ναι, ναι. Καὶ τώρα ἔνα μόνο σου μένει, γὰ τρέξης στὸ τελωνεῖο. Εἶναι στὴν ἀλληλ ἀκρη τῆς προκυμαῖας. Δὲν ἀφίνουν ἑκατὸν γὰ περάση τὸ παραμικρὸ δέμα καὶ ἀν ὁ κλέπτης σου...

—Ἐνόησα! Εὐχαριστῶ, πλοίαρχε μου!

Καὶ ὁ Μωρίς δέμα εἰς τὴν γέφυραν, βγαίνει εἰς τὴν προκυμαῖαν καὶ τρέχει καὶ κατεστί αγ. Δὲν εἰδε τίποτε, βεβαίωνει να τὸ πλοίον ὁ Μεγάλος έθαβεν εἴναι τὸ τελωνεῖον.

—Ἐνας νέος Αγγλός έθοκίμασε γὰ περάση λαθραίως σιγάρα, ἀλλὰ τὸν ἀστόκωνταν. Ο ἄνθρωπος φωνάζει, εἰ

Ροδιακή Αύρα, π. (Δ. Κ.) Δοξασμένος
Έλληνισμός, ό. (Α. Μ.)

Άγανεσσεις Ψευδωνύμων: Μικρός Παγανίνης, ό. "Ενθουσιώδης" Έλλην, ό.
"Ενωσις τῆς Κρήτης, κ. Βράχος τοῦ Ζα-
λλγγος, ό. "Ακτις Χαρᾶς, κ. Ψαροπούλα,
κ. Νεαρά Κρήσσα, κ. "Έλλας Μεγάλου
"Άλεξάνδρου, ό. Πειραική Αύρα, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν τὸ ἀνταλ-
λάξον : ή "Ηρώις Μανολιάσας (0) μὲ
Πριγκήπισσαν τῶν Δολλαρίων, Βαλκανι-
κήν Συμμαχίαν, Μὴ μὲ Διαμόνει, Διο-
πτροφοροῦσαν, Ξανθήν Νεράϊδαν, Τρελ-
λήν Νεράϊδαν.—ό Μισιστής τοῦ Πίνδου
(0) μὲ Αμαζόνα τοῦ Εὐξείνου, Αἰσθημα
τῆς Πατρίδος, Υπέρ Πατοίδος, Κιρκασίαν,
Χρυσολαμπίδα, Νεράϊδαν τῶν Ἀνθέων
(0) μὲ Κυπριακήν Εὖκλειαν, Θέμον Βα-
νιώτην, "Ηρωα τοῦ 1913.—ό Χάρον (0), μὲ
Τέλλον "Άγραν, Βαλκανικήν Συμμαχίαν,
Δοξασμένον Ρήνον, Φάσωνα.

Η Διάπλασις διπλάσεται τοὺς φίλους
τῆς : Λύτρωνον "Ηπειρον (θά σου στέλ-
λω εἰς τὸ ἔπη ὅκτα φύλλα εὐχαριστῶ
πολὺ). Φωτούλαν (ἔστειλα) Βέτο (εὐ-
χαριστῶ διὰ τὴν ὁρίουν χάρταν). Οὐη-
τικήν Ίθαγην (ἔστειλα). Νέον "Έλληνα
(ἔστειλα). Θιακὸν Θαλασσόλυκον (έ-
στειλα). Ναυάρι τῆς Δίμουν (εὐχαρι-
στῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνέργειας). "Άγρυ-
πνον Φύλακα (ἔστειλα εὐχαριστῶ καὶ
διὰ τὸ νέον ξεσπάνωμα). Μίλτ. Βιθ.
(πέπει νὰ διαβάσῃς τὸν Οδηγὸν τοῦ
Συνδρομητοῦ). Αθηγανίδα (έλαθα εὐ-
χαριστῶ). Κάστρον Καλαμῶν (σου
ἔ-
στειλα τὸ φυλλάδιον ποῦ ἔχει τὰς εικό-
νας τοῦ κ. Πεπαδοπούλου καὶ τοῦ κ.
Φαΐδωνος, δέδαια ποῦ πρέπει νὰ γίνουν
ἀγορασταὶ αὐτοὶ ποῦ ἔχουν τόσην μα-
νίαν νὰ διαβάσουν τὸ φύλλον. εἰνε
δυνατὸν νὰ τοὺς τὰ δανείζῃς αἰώνιας γιὰ
νὰ σου τὰ κάνονταν (παταριδοῦμες ...)
"Έλληνα Πρόσκοπον (ἔστειλα). Βάνα-
θιαν Δουκ. (ἔστειλα ἔχασες τὴν Πιωτο-
χονίαν, ἀλλὰ θὰ ἴδης τὰ καρναβάλα).
Φιλόπατρον Μακεδόνας (έλαθα, εὐ-
χαριστῶ, χαῖρω ποῦ ἔγινες καλά δέ-
δακα, ὁ καλὸς φίλος στὴν ἀνάγκην δεί-
κνεται). Γενναιόψυχον Στρατηλάτην
(εικοπορεῖς νὰ πάρῃς Αθρόον Βορδείον·
τὸ 6' τοῦ Επεσπαθώματος δὲν ἀποκλείει).
Αἰτόμητο Βάζωνάκι (κ' ἔτρω σὲ ἀγοτῶ
πάντοτε, ἀλλὰ διετή δὲν μοῦ γράφεις
συχνότερα); Μικρὸν Πρόσκοπον (ἔστει-
λα). Θαλασσοποδίη τοῦ Στόλου (έαν δὲν
εἴρη κανεὶς καὶ τὰς δώδεκα λέξεις, θὰ
βροδεῖη τὸ ποιος εἴρη τὰς ἔνδεικες· τελος
πάντων ἀποιος εἴρη τὰς περισσοτέρους·
καὶ ἐάν εἴρουν πολλοὶ τὸν αὐτὸν ἀριθ-
μὸν λέξεων, θάπορφαστήρ ὁ κλῆρος). Λι-
λικαν (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ειγάς).
Λημνιοπούλων (ἔπιστη). Βράχον τοῦ Ζα-
λλγγος (γράφε μου κ' ἔκτεντέρα· δ-
ποιος θελει, εἴρισκει καιρόν νομίζεις,
ὅτι οἱ ἄλλοι ποῦ μοῦ γράφουν δὲν ἔχουν
μαθηματα καὶ δὲν παίρουν ἀιστα; ...)
"Άκτινος Χαρᾶς (λοποῖ, ἀς ἐλπίως φε-
τας... φέτος) Γέρον τοῦ Μοριᾶ (ἔστειλα,
εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάνωμα). Πανελ-
λήνιον Πόθον, Μόζαρτ. Επικορθητὴν τοῦ
Μπίζινου, κτλ. κτλ.

Ἐτις δύσας ἐπιστολὰς ἔλαθα μετὰ τὴν
21ην Ιανουαρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ
προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμὸς Λύσεων
Δεκεμβρίου—Μαρτίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 22ης Μαρτίου
90 Διοργανικός Δεξιότητος

Μ' ἐπιβεβαιωτικὸν
Τὸν λαὸν ἐάν ἐγώσσει,
Βασιλέα δύναρικὸν
Παρεύθης θὰ φανερώσῃς.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Πεταχτῆς Νεραϊδούλας

91. Μεταγραμματισμὸς

Εἰς Κράτος τῆς Ἀσίας
Δυὸς γράμματα ἀν ἀλλάξης,
Ἐν Κράτος τῆς Εὐρώπης
Ἐμπρός σου θὰ κυττάξῃς.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αισθημάτος τῆς Πατρίδος

92. Τονόγριφος

"Οπως ἔχει, εἶνε πόλις
"Άρα... μεγαλύτερη σου.
"Ἄν τὴν παροχυτούντης,
Γίνεται μικρότερη σου.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Ελπιδοφόρου Κυανολεύκου

93. Αἴνιγμα

Δημητράτος ἀστήρ τὸ ἀρσενικὸν μου
Χωρὶς ἀστικὴ τὸ θηλυκὸν μου.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Πολικοῦ Αστέρος

94. Γωνία μετὰ Πύραμίδος

+ * * * * = "Αρχαῖος βασιλεὺς.
+ + * * * = Φουκόν οὐπλον.
+ + + * * = Γεωμετρικοῦ πῦρα.
+ + + + * = Περόν πλοιον.
+ + + * * = "Ελλην ποιητής.
+ + + + * = Βασιλεὺς σύγκρονος.
+ + + + * = Ομηρικὸς ηρως.

Τὴν πυραμίδα ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν : γῆ
πλησίου θαλάσσης, οὐσία εὐδόης, επίθετον,
σύμφωνον. Ἡ κάλετός της εἶνε πρόθετος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Γενναιοψύχου Στρατηλάτου

95. Αριθμητικὴ διὰ λέξεων

"Ηπειρος—οὐσιαστικον=γράμμα + (θε-
γράμμα=) θεος αἰγύπτιος + (Αρχαῖος σο-
φος=) αἰγύπτιον = οὐσιαστικόν.

Αἱ λύσεις μεταποίησαν τὸν 15—21
Ιανουαρίου

96—100. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν
κάτωθι λέξεων διὰ ἐνός ἀλλοῦ, πάντοτε τοῦ
αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἀνευ ἀναγραμμα-
τοῦ, ἀλλὰ διετή δὲν μοῦ γράφεις
υομος, Κύρος, καλός, μέλας, νῆμα.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Ροδοδάφνης

101. Ακροστικὴ δὲς ἀντιθέτων

Νὰ εὔρεθον ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων
τουαῦται, ὥστε τάρχικά των γάπατελοῦν κατὰ
σειρὰν μέταλλον κοινὸν :

Θέρος, πρόσκαιρος, δρόνον, δοῦλος, χωρίς,
φωτεινός.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Πηλέως

102. Ελληνοσύμφωνον

εε—ε—α—αα—ηε—ε—α—ειω

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δοξασμένου Ρήνου

103. Γρῖφος

στον στον τι τι

κακ. ια π' α

στον τι τι

Εστάλη ὑπὸ τὸ Θαλασσοπούλου τοῦ Σιόλου.

ΛΥΣΕΙΣ

Ἐπτὼν Πνευματ. Ασκήσεων τοῦ φύλλου 43

451. Λευκωσία (λευκός, ἵα.) — 452. Φύ-
κος (φῖ, Κών.)

Σ Ν Α Σ
Ο Ω Ι Ο
Ι Υ Ε Α Α
Λ Ν Δ Λ
Ο Ο Ο Ο
Σ Σ Ν Σ

453. Η Κρήτη Ρ Υ Τ
Δ Ν Δ Λ Α
Λ Ν Δ Δ Λ
Ο Ο Ο Ο
Σ Σ Ν Σ

454. Πτλος—λίπος—πόλις. — 455. Λυδόν
Κύν. 456. ΜΑΡΔΟΝΙΟΣ (άρμα, Ρόδος Δα-
νιάδομος, νομός, Ιόνιον, Δεδόμα.) — 457. ΠΑ-
ΔΟΣ, ΑΘΗΝΑ, ΜΗΑΟΝ (ΠΑΜίσος, Α-
Θηνα, ΔΗΛΟΣ, ΟΝΟΣ, ΣΑΝός.) — 458.
Γονεῖς δεῖ αἰδεῖσθαι. — 459. Εἰς τὰς ὕδρεις
περιφρόνησις (εἰς τὰ σι—βρι: εἰς περ—οι
φρο—ν εἰς εἰς.)

90 Διοργανικός Δεξιότητος

Τὸν λαὸν ἐάν ἐγώσσει,
Βασιλέα δύναρικὸν
Παρεύθης θὰ φανερώσῃς.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Πεταχτῆς Νεραϊδούλας

91. Μεταγραμματισμὸς

Εἰς Κράτος τῆς Ἀσίας
Δυὸς γράμματα ἀν ἀλλάξης,
Ἐν Κράτος τῆς Εὐρώπης
Ἐμπρός σου θὰ κυττάξῃς.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Πεταχτῆς Νεραϊδούλας

92. Τονόγριφος

"Οπως ἔχει, εἶνε πόλις
"Άρα... μεγαλύτερη σου.
"Ἄν τὴν παροχυτούντης,
Γίνεται μικρότερη σου.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Ελπιδοφόρου Κυανολεύκου

93. Αἴνιγμα

Δημητράτος ἀστήρ τὸ ἀρσενικὸν μου
Χωρὶς ἀστικὴ τὸ θηλυκὸν μου.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Πολικοῦ Αστέρος

94. Γωνία μετὰ Πύραμίδος

+ * * * * = "Αρχαῖος βασιλεὺς.
+ + * * * = Φουκόν οὐπλον.
+ + + * * = Γεωμετρικοῦ πῦρα.
+ + + + * = Περόν πλοιον.
+ + + * * = "Ελλην ποιητής.
+ + + + * = Βασιλεὺς σύγκρονος.
+ + + + * = Ομηρικὸς ηρως.

Την πυραμίδα ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν : γῆ
πλησίου θαλάσσης, οὐσία εὐδόης, επίθετον,
σύμφωνον. Ἡ κάλετός της εἶνε πρόθετος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Γενναιοψύχου Στρατηλάτου